

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7934/2021
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Душан Игњатовић и Мирослав Ристић, адвокати из ..., против тужених ББ из ... и Тениског клуба „Раднички“ Ниш, чији је пуномоћник Владислав Радосављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 140/2021 од 02.09.2021. године, у седници одржаној дана 12.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 140/2021 од 02.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 1338/2016 од 06.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да тужиоцу солидарно исплате новчане износе и то: износ од 87.000,00 евра по курсу Народне банке Србије на дан плаћања, са каматом почев од 01.11.2017. године па до исплате, све у динарској противвредности по курсу Народне банке Србије у моменту плаћања и износ од 339.000,00 евра по курсу Народне банке Србије на дан плаћања, са каматом почев од 01.01.2008. године па до исплате, све у динарској противвредности по курсу Народне банке Србије у моменту плаћања. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима исплати на име трошкова парничног поступка укупан износ од 1.164.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу исплати на име трошкова парничног поступка износ од 24.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 140/2021 од 02.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженима износ од 930.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у пријатељским односима са туженим ББ, који је у периоду на који се односи утужено потраживање био председник Управног одбора тениског клуба „Раднички“ Ниш. Тужилац своје потраживање према туженима у укупном износу од 426.000 евра заснива на уговорима о зајму сачињеним у писменој форми и то: 57.000 евра по уговору од 14.04.2006. године са роком враћања до октобра 2007. године, 30.000 евра по уговору од 15.05.2006. године са роком враћања до новембра 2007. године, 200.000 евра по уговору од 28.08.2006. године са роком враћања до децембра 2007. године и 139.000 евра по уговору од 10.10.2006. године са роком враћања до краја 2007. године. Сви уговори су сачињени на унапред одштампаном обрасцу и текст уговора је измењен уметањем појединих речи, тако да су поред назива „уговор“ додате речи „о зајму“, затим прецртавањем одштампаних речи да се уплата врши на рачун клуба и додавањем да се уплата врши у готовини, као и да се исплата врши туженом ББ и да исти својом имовином јемчи за враћање зајма. Ова прецртавања, исправке и уметнути делови текста нису оверени потписима уговарача. Према налазу вештака економско финансијске струке, у пословним књигама нису евидентиране уплате које би одговарале износима из уговора, а девизни рачун и девизну благајну клуб није ни поседовао. Према налазу вештака за област графоскопије и дактилоскопије, спорни потписи који гласе на име ББ на уговорима о зајму од 28.08.2006. године и 10.10.2006. године нису потписани од стране лица на чије име гласи, а потписи на преостала два уговора представљају индиго копије потписа које се налазе на претходним уговорима. Пресудом К 913/2012 тужилац је ослобођен оптужбе да је учинио продужено кривично дело фалсификовања исправе из члана 355. став 1. у вези члана 61. КЗ, јер није на несумњив начин утврђено да је овде тужилац учинио кривично дело које му се ставља на терет, али не значи да није извршио неко друго кривично дело које му није стављено на терет са образложењем у пресуди да је утврђено да исти на уговоре ТК „Раднички“ који су већ били бланко печатирани и парафирани дописао да се ради о уговорима о зајму, као и датуме, износе у еврима и остале податке и да их је потписао на месту предвиђеном за зајмодавца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужилац није, сходно правилу о терету доказивања из члана 231. ЗПП, доказао да је између њега и тужених постојао облигациони однос из уговора о зајму на које се тужилац позвао и да је по тим уговорима тужилац предао туженима количину новца коју потражује тужбом. Прихватајући налаз вештака графоскопије и дактилоскопије као стручан и правилан, закључују да уговори о зајму нису потписани од стране туженог ББ као председника управног одбора туженог клуба и као таква ова писмена не представљају уговоре о зајму сходно члану 2, 26. и 557. ЗОО и из њих не могу проистећи права и обавеза страна које су у њој наведене. Оцењен је и као основан

приговор пасивне легитимације туженог ББ, пошто тужилац није пружио доказ да је тужени дао изјаву о јемству за обавезе наведене у уговорима сходно одредбама члана 997. и 998. ЗОО, па је тужбени захтев у целости одбијен.

Чланом 557. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да се зајмодавац обавезује да преда у својину зајмопримцу одређену количину новца или којих других заменљивих ствари, а зајмопримац се обавезује да му врати после извесног времена исту количину новца, односно исту количину ствари, исте врсте и квалитета. Према члану 562. став 1. Закона о облигационим односима зајмопримац је дужан да врати у уговореном року исту количину ствари, исте врсте и квалитета. Одредбом члана 997. Закона о облигационим односима прописано је да се уговором о јемству јемац обавезује према повериоцу да ће испунити пуноважну и доспелу обавезу дужника, ако овај то не учини, док је одредбом члана 998. прописано да уговор о јемству обавезује јемца само ако је изјаву о јемчењу начинио писмено.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова да између парничних странака није дошло до закључења уговора о зајму, односно да тужилац туженима није предао износ новца који тужбом тражи да му се врати, па с тога тужилац не може ни да захтева да му тужени врате тражени новчани износ на основу напред цитираних одредаба Закона о облигационим односима. Уговори нису потписани од стране тужених, па самим тим ни да је тужени ББ дао изјаву о јемству за обавезе по уговорима. Другостепени суд је правилно оценио жалбене наводе у односу на оспоравање налаза вештака графоскопије и дактилоскопије имајући при томе у виду да је интервенцијама на одштампаном тексту суштински измењена садржина одштампаног текста, почевши од предмета уговора, па до рокова за враћање дуга, а да овакве преправке на уговорима нису снабдевене потписима уговорача и да стога и не производе правно дејство, тим више што у финансијској документацији туженог клуба нема података о пријему новчаних износа који се потражује тужбом.

Наводима у ревизији се фактички оспорава утврђено чињенично стање које наводе Врховни касациони суд није ценио с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити (члан 407. став 1. ЗПП), а како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке, то је Врховни касациони суд из напред наведених изнетих разлога применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**